

Bódor Edit (egyházügyi és határon túli magyar közösségi kapcsolatokért felelős referens, DMJV Polgármesteri Kabinetiroda): Közösségépítés a kultúrán keresztül

Bódor Edit rendezvényszervezőként igazi szaktekintély a városban, így nagyon örültünk, hogy elfogadta a meghívásunkat.

Az előadó először arra hívta fel a figyelmet, hogy a rendezvényszervezésben milyen fontos, hogy együtt tudjon dolgozni az ember másokkal. „Egyedül nem megy” azaz „egy embernek minden nehéz, de sokaknak semmi sem lehetetlen” – a szlogen ebben a témában is érvényes, hiszen fontos, hogy egy alkotó közösség tagjai értsék azokat a fogalmakat, amelyekben közösen gondolkoznak, dolgoznak.

Bódor Edit ezután definiálta a közösség fogalmát. A közösség egy erőforrás, amely létünknek feltétele. Egyedül a legszebb és legszomorúbb dolgot is nehezebb elviselni, mintha körül vagyunk véve emberekkel. Fontos, hogy a közösség tagjai együtt tudjanak gondolkodni, majd létre tudjanak hozni jó dolgokat, és ugyanakkor érezniük kell azt is, hogy tartoznak valahova. Az emberi evolúcióban sem az egyéneknek van hosszú távon jövője, hanem azoknak, akik összefognak és közösségeket alakítanak ki. A közösségépítés fontos tényezője a közös tudás és az azonos gondolkodás kialakítása. Az „erős” rendezvényeknek saját közössége is van, hiszen egymást is erősítjük, ha megosztjuk a kulturális értékeket egymással és a külvilággal, például egy rendezvényen keresztül.

Ezután a szakember Saint de Exupéry-t idézte, mely szerint kultúrát ajándékozni nem más, mint hogy szomjúságot ajándékozunk. Ez azt jelenti, hogy a kultúra ugyanolyan életben tartó elem, mint az étel: táplál, erősít, és feltölt minket energiával. Ezután egy érdekes hasonlatsorral folytatta: a múzeum és a könyvtár olyan a kultúrában, mint a kamra, hiszen ezekre a helyekre bemegyünk és nézegetjük, amik már fent vannak a polcokon, mint a múlt vagy a történelem – ezeket bármikor el tudjuk olvasni, meg tudjuk nézni. A színház és a koncertterem már a kultúra konyhája, hiszen már elől vagyunk, látványban is részünk van. A tárolás és az elkészítés a munkafolyamat fontos állomásai, az eredmény azonban akkor lesz az életünk része is, ha a mindennapjainkban is megjelenik. A főzés is közösségteremtő, egy közösségi élmény – a hasonlatnál maradva -, azaz jobban esik, ha nem egyedül csináljuk. Megvannak az egyes részfeladatokra az emberek, és még az eredmény értékelése is jobban esik, ha nem egyedül tesszük. A kultúra csak közösségi térben létezik: a másokkal való érintkezésben, kommunikációban.

Ezután az előadó bemutatta Debrecen három legfontosabb, legmeghatározóbb rendezvényét. Debrecen városa – történelmi múltjához hűen – arra törekszik, hogy a keresztény közösségek a legnagyobb ünnepeiket együtt tudják megünnepelni. Ezért olyan rendezvényeket szerveznek a szakemberek, amelyeken a történelmi egyházak, a civil szervezetek és a város lakói együtt lehetnek. Először a húsvéti ünnepkör eseményeiről hallottunk beszámolót, amely a Városi Keresztút nevet kapta: a résztvevők végigjárták Debrecent, és ennek keretében művészek, színészek osztották meg gondolataikat a résztvevőkkel. Ezáltal nem csak egyházi jellege volt az eseménynek, hanem világi is, hiszen a Keresztút nem csak vallási rituálé, hanem az emberi életutat is szimbolizálja. A színészek mellett határon túlról érkeztek énekesek, táncosok, nép együttesek is, akik részt vettek az ünnepi megemlékezésben. Így el lehet

mondani, hogy a rendezvénynek nem csak urbánus jellege volt, hanem népi is, volt benne zene, tánc, képzőművészet, színművészet, egyház – és mindemellett a debreceni közönség és közösség, ahol az emberek találkozhattak, minőségi időt tölthettek együtt. A városban a legnagyobb rendezvény kétségkívül a virágkarnevál. Az eredete Béres András néprajzkutató nevéhez köthető, aki Genfben látott egy virágkorzót, és hazajövele után úgy gondolta, nálunk is meg lehetne szervezni egy hasonló felvonulást. Közösség, kapcsolódás, kultúra – ez mind jellemző erre a rendezvényre. 55 éve van Virágkarnevál Debrecenben, ami természetesen azt jelenti, hogy azóta már sokat változott, de az alapötlet – a virágok, az alkotások és a művészeti csoportok produkciói – mind megmaradtak. A cél mindig is az volt, hogy egy olyan rendezvényt szervezzenek, amelyre a város büszke, a sajátjának tekinti, és összművészeti jellegű. A zsűri munkájában nem csak helyi hírességek, hanem az ország meghatározó szakemberei is részt vettek, de nem egyszer a határon túlról is gyakran képviseltette magát a könnyűzene, a sport vagy akár a képzőművészet egy-egy jelentős alkotója. Hatalmas turisztikai vonzereje is van a karneválnak, gyakorlatilag kétszeresére nő a város lakossága ebben az időszakban. Mindenki részese szeretne a rendezvénynek lenni, ha másképp nem, akkor debreceniként elmegyünk a Virágkarneválra. 7 éve karneválj is színesíti a programokat a stadionban, 2012 óta pedig a Galiba Gyermekefesztivál, a virágkarnevál „kistestvére” neveli a gyerekeket a nagyrendezvény szellemére.

Az advent kb. 10 éve kezdett el városi rendezvényként növekedésnek indulni. Először meg kellett tölteni ezeket a napokat szellemiséggel, tartalommal. Az egyházi jelleg itt mindenképp előtérbe kerül, de már egyéb események is kapcsolódnak ehhez az időszakhoz, mint a karácsonyi vásár vagy a díszkivilágítás. Ma már a történeti egyházak együtt vonulnak ki a gyertyagyújtáshoz, és ez tömegeket vonz. Ez mind azt bizonyítja, hogy van létjogosultsága az adventi rendezvény-sorozatnak Debrecenben. A mostani időszakban pedig azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az emberek lelke ki van éhezve a szellemi táplálékra, arra, hogy a lelkünk is kapjon útravalót karácsony előtt.

Pogány Emese